

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23.10.1992, sp. zn. 1 Tz 88/92, ECLI:CZ:NS:1992:1.TZ.88.1992.1

Číslo: 15/1993

Právní věta: Podle § 73 odst.1 písm.a) tr.zák. lze zabrat jen věc náležející pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit. Jestliže v době rozhodování o zabrání věci pachatel již zemřel a jeho majetek přešel okamžikem smrti na jeho dědice, věc zemřelému nenáležela a není ji možno zabrat podle § 73 odst. 1 písm.a) tr.zák.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 23.10.1992

Spisová značka: 1 Tz 88/92

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Zabrání věci

Předpisy: 140/1961 Sb. § 73 odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČR, Nejvyšší soud ČR zrušil usnesení Okresního soudu pro Prahu-západ z 13. června 1961 sp. zn. 2 Nt 19/61 a zamítl návrh okresního prokurátora pro Prahu-západ na zabrání věci podle § 74 odst. 1 písm. a) zák. č. 86/1950 Sb. ve znění zák. č. 63/1956 Sb.

Z odůvodnění:

Usnesením Okresního soudu Praha-západ z 13. června 1961 sp. zn. 2 Nt 19/61 bylo podle § 74 odst. 1 písm. a) zák. č. 86/1950 Sb. ve znění zák. č. 63/1956 Sb. (dále jen tr. zák.) vysloveno zabrání 1. 64 kusů velkých rakouských mincí se zobrazením Franze Josefa I. na rubu s různým textem, 2. 32 velkých svatováclavských dukátů a jeden zlatý francouzský stofrank, 3. 30 kusů středně velkých svatováclavských dukátů, 4. 77 kusů různých zlatých mincí, 5. 600 kusů malých čs. zlatých mincí a 6. 695 kusů rakouských zlatých mincí.

Uvedené mince patřily zemřelému JUDr. J. Ř. a byly objeveny jeho dědicem J. Ř. Okresní soud v odůvodnění napadeného usnesení dovodil, že JUDr. J. Ř. držení těchto mincí spáchal trestný čin podle § 145 odst. 1 tr. zák. a protože zemřel, nebylo možno jej pro tento čin trestně stíhat. Proto vyslovil zabrání zajištěných věcí podle § 74 odst. 1 písm. a) tr. zák.

Usnesení o zabrání věci nabylo právní moci dne 24. června 1961.

Proti tomuto usnesení podal dne 31. července 1992 generální prokurátor České republiky ve prospěch zemřelého JUDr. J. Ř. stížnost pro porušení zákona. Napadenému rozhodnutí vytkl nezákonnost s odkazem na ustanovení § 460 odst. 1 občanského zákoníku, podle něhož se dědictví nabývá zůstavitelovou smrtí. Předmětné mince tedy úmrtím zůstavitele přešly do vlastnictví jeho syna J. Ř., který bezprostředně tuto skutečnost oznámil státnímu notářství pro Prahu-západ a současně splnil oznamovací povinnost ministerstvu financí.

Závěrem generální prokurátor České republiky ve stížnosti pro porušení zákona navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil porušení zákona v ustanovení § 2 odst. 8 tr. ř. ve vztahu k § 74 odst. 1 písm. a) tr. zák., podle § 269 odst. 2 tr. ř., aby vadné rozhodnutí zrušil a dále postupoval podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud České republiky přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení předcházející, a shledal, že stížnost pro porušení zákona byla podána důvodně.

Okresní soud Praha-západ ve věci rozhodl na základě návrhu okresního prokurátora pro Prahu-západ o zabrání věci podle § 74 odst. 1 písm. a) tr. zák., aniž byly splněny formální i materiální podmínky pro takovéto řízení.

Podle § 74 odst. 1 písm. a) tr. zák. mohl soud vyslovit zabrání věci, která náležela pachateli trestného činu, jehož nešlo stíhat ani odsoudit. Protože však veškerý majetek zemřelého JUDr. J. Ř. přešel okamžikem jeho smrti na jeho dědice, v době rozhodování o zabrání věci již tato věc zemřelému nenáležela. Uvedený právní názor platí i pro současné ustanovení § 73 odst. 1 písm. a) tr. zák., které je obdobné.

Z uvedených důvodů okresní soud porušil v napadeném usnesení zákon v ustanovení § 74 odst. 1 písm. a) tr. zák. z r.1950 v neprospěch zemřelého JUDr. J. Ř. (který de facto se ani nestal obviněným). Nejvyšší soud České republiky podle § 268 odst. 2 tr. ř. zjištěné porušení zákona vyslovil a podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené usnesení zrušil. Podle § 271 odst. 1 tr. ř. pak nejvyšší soud rozhodl o zamítnutí původního návrhu okresního prokurátora pro Prahu-západ na zabrání věci podle § 74 odst. 1 písm. a) tr. zák., protože pro tento postup neshledal žádné důvody.